

„Der har indenfor udvalget hersket forskellige opfattelser med hensyn til, hvorvidt det i § 2, stk. 2, omhandlede antal på mindst 5 dommere ikke burde forhøjes til 7. Når udvalget dog mener at kunne indstille lovforslaget til vedtagelse, også for så vidt angår § 2, stk. 2, er det udfra det synspunkt, at Højesteret herved får lettere adgang til at lade et større antal dommere deltage i afgørelsen af sager, der dels er af principiel betydning og dels af afgørende betydning for en af parternes velfærd, og hvor pådømmelsen ved landsretten og ved underretten har vist, at dommerne er nået til forskellige resultater.

Udvalget har drøftet med justitsministeren, om det var muligt at finde et kriterium for, når sagerne skulle pådømmes af et større antal dommere, men udvalget er afstået fra at søge spørgsmålet løst ad denne vej, og i stedet for overlades det til Højesteret selv at finde frem til en ordning, der tager hensyn til de foran anførte synspunkter.

Udvalget har af justitsministerens udtalelser i mødet fået den opfattelse, at det ikke er Højesterets mening, at der knyttes faste dommere til de 2 afdelinger, som tænkes etableret, og udvalget har lagt megen vægt på, at *dommerne skifter mellem afdelingerne*.

Udvalget har rejst spørgsmål, der vedrører retsplejeloven, selvom de ikke omfattes af lovforslaget.

Det ene vedrører *retsplejeudvalgets fortsatte eksistens*, hvorom udvalget har henstillet til justitsministerens overvejelse at tage spørgsmålet op ved en senere revision af retsplejeloven.

Et andet spørgsmål, der har været rejst og drøftet, er, *hvorvidt det er rimeligt at opretholde højesteretssagførerprøven*, og det har navnlig været fremhævet, at denne prøve i bedste fald kun giver en bedømmelse af vedkommende sagførers evne til at procedere, medens den ikke kan give nogen sikker vejledning om sagførerens egnethed på en lang række vigtige områder indenfor sagførerområdet, men i praksis udlægges prøven også som bevis herfor og giver derfor *højesteretssagførerne en urimelig fordel i konkurrencen* med kolleger, der ikke har underkastet sig og bestået højesteretssagførerprøven.

Der har fra forskellig side været ønsket fremme om at hæve de i retsplejelovens § 509 omhandlede beløb (udtagelsesretten), men der er ikke stillet forslag herom, da justitsministeren har erklæret at have sympati for, at der foretages en forhøjelse, og vil overveje at stille forslag herom.“

Under lovforslagets 3. behandling i folketinget ændredes bestemmelsen om ikrafttrædelsen til, at loven skulle træde i kraft straks, og lovforslaget vedtoges enstemmigt med 93 stemmer, medens 4 medlemmer (DK) tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.